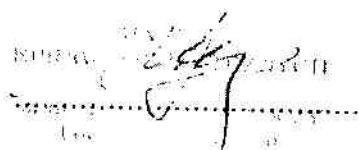

AKCEPTUJĘ

A handwritten signature in black ink is written over a faint, dotted horizontal line. To the left of the signature, there is a small, partially legible stamp or mark.

Agencje ochrony w systemie bezpieczeństwa państwa

I. Informacje ogólne

Transformacja ustrojowa i gospodarcza, jaka miała miejsce w Rzeczypospolitej Polskiej nie pozostała bez wpływu na postrzeganie i organizację bezpieczeństwa, a w świetle konstytucyjnego zrównania wszystkich form własności wystąpiła konieczność stworzenia modelowych rozwiązań w ww. zakresie.

Istotnym krokiem w kierunku dążenia do zapewnienia bezpieczeństwa w państwie prawa było uchwalenie w dniu 22 sierpnia 1997 roku ustawy *o ochronie osób i mienia* (t.j.: z 2005 roku Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.). Ustawa była aktem nowatorskim, regulującym ochronę osób i mienia bez względu na formy własności.

Ustawa określiła: obszary, obiekty i urzędnicy podlegające ochronie; zasady tworzenia i funkcjonowania wewnętrznych służb ochrony; zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia; wymagania kwalifikacyjne i uprawnienia pracowników ochrony; zasady nadzoru nad funkcjonowaniem ochrony osób i mienia; zasady ochrony transportowanych wartości pieniężnych i przedmiotów wartościowych, broni, amunicji, materiałów wybuchowych, uzbrojenia, urządzeń i sprzętu wojskowego.

Przedmiotowa regulacja była i jest pozytywnie oceniana przez społeczeństwo i środowisko branżowe. Budzi zainteresowanie wielu krajów członkowskich Unii Europejskiej, ponadto, stając się asumptem do opracowania regulacji tego rynku na Ukrainie.

Jednocześnie należy wskazać, że usługi ochrony osób i mienia są przedmiotem derogacji czasowej dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 roku dotyczącej *usług na rynku wewnętrznym* (Dz. Urz. UE L Nr 376, poz. 36). Brak jednolitego unormowania na szczeblu Unii Europejskiej powoduje, że zasady działania firm ochrony, wymogi stawiane do określonej formy działalności, jak i dla pracowników zatrudnianych przez firmy, określone są w regulacjach prawnych poszczególnych państw członkowskich.

Należy mieć na uwadze, że ustawa z dnia 4 marca 2010 roku *o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz. U. Nr 47, poz. 278, z późn. zm.), wdrożyła dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 roku dotyczącą *usług*

na rynku wewnętrznym, do prawa polskiego, niemniej, zgodnie z art. 3 ww. ustawy, przepisy nie mają zastosowania do usług ochrony osób i mienia.

W celu wykonywania działalności w poszczególnych krajach członkowskich Unii Europejskiej, przedsiębiorca zobowiązany jest spełnić wymogi stawiane przez te kraje, a w Rzeczypospolitej Polskiej - uzyskać wymaganą do wykonywania usług ochrony osób i mienia koncesję, po spełnieniu wymogów obowiązujących wszystkie firmy.

Pierwszym krokiem podjętym w celu harmonizacji rynku ochrony w krajach członkowskich UE jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1214 z dnia 16 listopada 2011 roku w sprawie zawodowego, transgranicznego transportu drogowego gotówki euro między państwami członkowskimi należącymi do strefy euro (Dz. Urz. UE L Nr 316/1). Definicje tam zawarte wskazują jednoznacznie, że działalność polegająca na transporcie gotówki mogą wykonywać wyłącznie przedsiębiorcy z państw członkowskich, których walutą jest euro. Tym samym przepisy przedmiotowego rozporządzenia nie odnoszą się do polskich przedsiębiorców.

W ciągu 14 lat obowiązywania w Polsce ustawy *o ochronie osób i mienia*, na rynku prywatnej ochrony zaszło wiele zmian. Coraz więcej obiektów o strategicznym znaczeniu dla państwa, tzw. obiektów obligatoryjnej ochrony, ochraniających jest przez koncesjonowanych przedsiębiorców. Przedsiębiorstwa, odchodząc stopniowo od ochrony wykonywanej przez własnych pracowników tworzących wewnętrzne służby, skłaniają się do outsourcingu tej usługi, co pozwala optymalizować wydatki oraz wprowadzać oszczędności. Ponadto, firmy komercyjnej ochrony oferują doświadczenie, środki techniczne i profesjonalną kadrę pozwalającą zrealizować usługę. Z ww. powodów obserwuje się stale postępującą specjalizację agencji ochrony m.in. w zakresie ochrony imprez masowych, tj. koncertów, dużych dyskotek czy imprez sportowych. Ochrona tego typu zdarzeń jest odmienna w stosunku do ochrony mienia, dlatego też, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 marca 2009 roku *o bezpieczeństwie imprez masowych* (Dz. U. z 2009 roku Nr 62, poz. 504, z późn. zm.) pracownicy ochrony muszą posiadać licencję oraz specjalistyczne dodatkowe przeszkolenie w zakresie ochrony imprez masowych. Charakter ww. usługi powoduje, że agencje zatrudniają na okres trwania imprezy specjalnie dobrane zespoły osób, najczęściej nieskładające się z etatowych pracowników.

Warto wskazać, że przedsiębiorcy wykonujący ww. usługi wspierali państwowe i samorządowe organy, tj. Policję, Straż Graniczną, Straż Pożarną, Biuro Ochrony Rządu, Żandarmerię Wojskową oraz straże miejskie w zabezpieczeniu bezpieczeństwa rozgrywek finałowych Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012.

Niezależnie od powyższego, należy poinformować, że zwiększyła się w ostatnich latach liczba obiektów wojskowych, które ochraniają przez koncesjonowane agencje ochrony.

Firmom ochrony stawiane są wysokie wymagania, tj. poza obowiązkiem posiadania koncesji, licencjonowanych pracowników mających pozwolenia na broń, warunkiem jest posiadanie przez nich oświadczenia bezpieczeństwa osobowego, uprawniającego do dostępu do informacji niejawnych.

Niezależnie od powyższego, należy podkreślić istotną rolę organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracowników branży ochrony. Organizacje, reprezentując swoich członków, biorą aktywny udział w tworzeniu regulacji prawnych, szerząc wiedzę z zakresu prawidłowej interpretacji obowiązujących przepisów. Dbając o wiarygodność i profesjonalizm w prowadzeniu działalności gospodarczej zgodnie z obowiązującym prawem i normami, przyczyniają się do stałego rozwoju rynku oraz rzetelności świadczonych usług. Dzięki współpracy z ww. organizacjami organ koncesyjny jest w posiadaniu istotnych informacji dotyczących funkcjonowania rynku, w tym problemów, z jakimi firmy prawidłowo realizujące zadania ochrony spotykają się w swojej działalności.

W dniu 25 września 2012 roku Rząd RP przyjął przedłożony przez Ministra Sprawiedliwości projekt ustawy *o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów*. Wspomniany projekt obejmuje zmiany ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 roku *o ochronie osób i mienia* oraz ustawy z dnia 6 lipca 2001 roku *o usługach detektywistycznych* (Dz. U. 2002 roku Nr 12, poz. 110, z późn. zm.), w tym deregulację zawodów pracownika ochrony oraz detektywa.

Proponowane zmiany przepisów ustawy *o ochronie osób i mienia* dotyczą:

- rezygnacji z licencji (pracownika ochrony fizycznej pierwszego i drugiego stopnia oraz pracownika zabezpieczenia technicznego pierwszego i drugiego stopnia) i wprowadzenie listy kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej oraz listy kwalifikowanych pracowników zabezpieczenia technicznego. Z uwagi na rezygnację z licencji wprowadzony zostanie jednolity wzór legitymacji kwalifikowanego pracownika ochrony, którą będzie wystawiał i ewidencjonował przedsiębiorca;
- rezygnacji z egzaminów przeprowadzanych przez komendantów wojewódzkich Policji; pracownik ochrony będzie wpisany na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej po udokumentowaniu m.in. przygotowania teoretycznego i praktycznego w zakresie wykształcenia strzeleckiego, samoobrony, technik interwencyjnych oraz znajomości przepisów prawa związanych z wykonywaniem ochrony osób i mienia. Przygotowanie takie będą potwierdzać zaświadczenia o ukończeniu szkolenia przeprowadzonego przez: placówki kształcenia ustawicznego, placówki kształcenia praktycznego, ośrodki dokształcania i doskonalenia zawodowego umożliwiające uzyskanie i uzupełnienie wiedzy ogólnej oraz umiejętności i kwalifikacji zawodowych, a także przez uczelnie, przez organizatorów kształcenia w formie kursu lub kursu zawodowego w rozumieniu przepisów ustawy *o systemie oświaty*. Powyższe potwierdzać będą również dyplomy szkół kształcących w zawodzie technika ochrony fizycznej osób i mienia, dyplomy lub świadectwa uczelni, szkół oficerskich lub podoficerskich Policji lub Straży Granicznej, zaświadczenia o ukończeniu kursów organizowanych przez ośrodki szkolenia Policji, Straży Granicznej lub Biura Ochrony Rządu;
- wprowadzenia obowiązkowego szkolenia co pięć lat dla wszystkich kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej, za wyjątkiem osób pełniących funkcję członka organu

- zarządzającego, prokurenta lub pełnomocnika ustanowionego do kierowania działalnością określoną w koncesji lub osoby prowadzącej koncesjonowaną działalność gospodarczą jako przedsiębiorca indywidualny lub współnik osobowej spółki handlowej, jeżeli osoba ta nie wykonuje czynności, do których wykonywania uprawnia wpis na listę;
- wprowadzenia wymogu, aby osoby wpisywane na listę kwalifikowanych pracowników ochrony nie były skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne oraz aby nie mogło toczyć się przeciwko nim postępowanie karne;
  - wprowadzenia wymogu, aby kwalifikowany pracownik ochrony fizycznej dopuszczony do pracy z bronią był zobowiązany do uzyskania legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni na zasadach określonych ustawą o broni i amunicji;
  - rezygnacji z określenia jednostek uprawnionych do przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych osób ubiegających się o wpis na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej i posiadających taki wpis, którymi do tej pory były jednostki podległe resortowi spraw wewnętrznych i obrony narodowej. Badania przeprowadzać będą lekarze i psychologowie posiadający dodatkowe kwalifikacje wymagane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ustawy o broni i amunicji;
  - wprowadzenia obowiązku złożenia przez osobę przystępującą do badań lekarskich i psychologicznych oświadczenia, że nie jest osobą niepełnosprawną lub nie posiada orzeczenia o inwalidztwie lub niezdolności do pracy albo dokumentów potwierdzających orzeczonego stopień niepełnosprawności, inwalidztwa lub niezdolności do pracy. Oceny, czy posiadane schorzenia umożliwiają wykonywanie czynności przewidzianych dla tych pracowników dokona lekarz dysponujący dokumentacją pozwalającą na podjęcie decyzji w tym zakresie;
  - wprowadzenia wymogu, by osoba ubiegająca się o wpis na listę kwalifikowanych pracowników zabezpieczenia technicznego posiadała zdolność fizyczną i psychiczną do pracy stwierdzoną orzeczeniem lekarskim wydanym przez lekarza uprawnionego do przeprowadzania badań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 229 § 8 *Kodeksu pracy*;
  - wprowadzenia zakazu zatrudniania karanych pracowników ochrony (osób niewpisanych na listę kwalifikowanych pracowników ochrony),
  - rozszerzenia w przypadku przedsiębiorcy ubiegającego się o koncesję będącego osobą fizyczną oraz w stosunku do osób będących współnikami spółki jawnej lub komandytowej, członkami organu zarządzającego, prokurentami lub pełnomocnikami do kierowania działalnością koncesjonowaną wymogu niekaralności o umyślne przestępstwa skarbowe.

Należy nadmienić, że większość z projektowanych zmian liberalizuje przepisy dotyczące dostępu do zawodu pracownika ochrony fizycznej. W związku z faktem, że pracownicy ochrony

fizycznej mają dostęp do broni i amunicji oraz są uprawnieni do stosowania środków przymusu bezpośredniego, resort spraw wewnętrznych zaproponował wprowadzenie przepisów umożliwiających właściwe i skuteczne przeprowadzanie kontroli działalności gospodarczej wykonywanej przez przedsiębiorców, w tym szybkiej reakcji organu koncesyjnego na informacje o niezgodnym z prawem wykonywaniu działalności w zakresie ochrony osób i mienia.

W ww. zakresie projekt ustawy przewiduje:

- w przypadku kontroli spowodowanej uzyskanymi przez organ koncesyjny informacjami o rażących nieprawidłowościach w wykonywaniu usług ochrony, w szczególności wpływających na możliwość zagrożenia obronności i bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli, nie będą miały zastosowania przepisy art. 79, art. 82 oraz art. 84c ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku *o swobodzie działalności gospodarczej* (t.j.: Dz. U. z 2010 roku Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.), nakładające na organ kontrolny obowiązek zawiadomienia przedsiębiorcy o planowanej kontroli z 7 dniowym wyprzedzeniem, wyłączające możliwość przeprowadzenia kontroli, gdy u przedsiębiorcy trwa kontrola innego organu oraz wyłączające możliwość wniesienia przez przedsiębiorcę sprzeciwu dotyczącego przeprowadzanej kontroli. Wyłączenia te będą dotyczyły także kontroli przeprowadzanych w ramach sprawowanego przez Komendanta Głównego Policji i Komendanta Głównego Straży Granicznej nadzoru nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi, jeżeli organy te będą w posiadaniu informacji: w przypadku Komendanta Głównego Policji - o naruszeniu zasad dotyczących sposobów użycia przez pracowników środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej, przechowywania i ewidencjonowania posiadanej przez przedsiębiorców broni i amunicji, nieprzestrzeganiu zatwierdzonych planów ochrony, a w przypadku Komendanta Głównego Straży Granicznej - o naruszeniu zasad dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego. Kwestie te resort spraw wewnętrznych uważa za kluczowe dla zapewnienia możliwości interweniowania w przypadku pojawiających się informacji o niewłaściwym działaniu niektórych (co należy w tym miejscu podkreślić) firm ochrony. Kontrole planowe będą natomiast przeprowadzane według zasad określonych ustawą o swobodzie działalności gospodarczej;
- wprowadzenie możliwości powołania przez organ koncesyjny do przeprowadzenia kontroli zespołu kontrolnego, w skład którego mogą wchodzić przedstawiciele ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej lub Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
- wprowadzenie do ustawy przepisu o uprawnieniu organu koncesyjnego do zwracania się do sądów, prokuratury, Policji, Straży Granicznej oraz organów administracji publicznej o przekazanie informacji, materiałów i danych będących w ich posiadaniu, istotnych dla

prowadzonego postępowania administracyjnego lub wyjaśniającego zmierzającego do ustalenia, czy wykonywana przez przedsiębiorcę działalność gospodarcza w zakresie usług ochrony osób i mienia rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej albo, czy działalność tego przedsiębiorcy nie stanowi zagrożenia obronności i bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli.

Zaproponowane zmiany mają na celu zapewnienie regulacji przyczyniających się do prawidłowego funkcjonowania prywatnego sektora ochrony, który spełnia istotną rolę w systemie bezpieczeństwa państwa. Propozycję deregulacji można uznać za kolejny krok w transformacji rynku prywatnej ochrony w Polsce.

II. Kontrola NIK

Najwyższa Izba Kontroli w dniach od 28 października do 22 grudnia 2011 roku przeprowadziła kontrolę realizacji przez ówczesnego Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, zadań związanych z prowadzeniem przez podmioty gospodarcze działalności w zakresie usług ochrony i mienia w latach 2009-2011.

NIK pozytywnie oceniła realizację przez Ministra SWiA zadań związanych z prowadzeniem przez podmioty gospodarcze działalności w zakresie ochrony osób i mienia. Pozytywną ocenę uzasadniała prawidłowa realizacja zadań określonych w ustawie *o ochronie osób i mienia*, dotyczących w szczególności udzielania oraz cofania koncesji, a także podjęcie działań w celu weryfikacji aktualności wydanych koncesji.

Dane statystyczne dotyczące udzielonych i cofniętych koncesji Ministra Spraw Wewnętrznych
w zakresie usług ochrony osób i mienia.

Rok	Liczba udzielonych koncesji	Liczba koncesji cofniętych/wygaszonych ogółem	Liczba koncesji cofniętych	Liczba koncesji wygaszonych
1999	166	-	-	-
2000	2332	6	1	5
2001	797	50	37	13
2002	513	80	72	8
2003	452	139	129	10
2004	363	180	173	7
2005	337	180	169	11
2006	301	257	247	10
2007	267	150	138	12
2008	288	156	141	15
2009	309	136	122	14
2010	342	120	108	12
2011	284	136	119	17
2012 (do dnia I.10)	276	149	139	10
SUMA	7027	1739		

Na dzień 1 października 2012 roku koncesje na wykonywanie usług ochrony osób i mienia, posiada 5288 przedsiębiorców.

III. Informacja Komendy Głównej Policji w sprawie funkcjonowania ustawy o ochronie osób i mienia oraz nadzoru Policji nad działalnością agencji ochrony osób i mienia

Ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego jest jednym z najważniejszych zadań, dla których utrzymanie państwo powołuje określone formacje (m.in. Policję, BOR, ŻW, SG, ABW). W społeczeństwach obywatelskich dopuszcza się do współdziałania w zapewnieniu bezpieczeństwa, podmioty pozapolicyjne (m.in. firmy świadczące usługi ochrony osób i mienia), określając wymagania kwalifikacyjne i uprawnienia pracowników tychże podmiotów, zasady współpracy z organami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo i porządek publiczny, a także sposób sprawowania nadzoru nad ich działalnością.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (t.j.: Dz. U. z 2011 roku Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.), do podstawowych zadań tej formacji należy nadzór nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi (s.u.f.o.), przez które rozumie się: wewnętrzne służby ochrony oraz przedsiębiorców, którzy uzyskali koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, posiadających pozwolenie na broń na okaziciela, wydane na podstawie odrębnych przepisów [art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 roku o ochronie osób i mienia (t.j.: Dz. U. z 2005 roku Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.)]. Natomiast, zgodnie z art. 2 ust. 8 ww. ustawy, wewnętrznymi służbami ochrony są uzbrojone i umundurowane zespoły pracowników przedsiębiorców lub jednostek organizacyjnych, powołane do ich ochrony.

W dalszej kolejności, art. 43 ust. 1 ustawy o ochronie osób i mienia, ceduje powyższe uprawnienie nadzorcze na Komendanta Głównego Policji.

Według stanu na dzień 24 lutego 2012 roku, na obszarze całego kraju funkcjonowały 1084 specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne, w tym, 819 przedsiębiorców koncesjonowanych w zakresie świadczenia usług ochrony osób i mienia, posiadających pozwolenie na broń na okaziciela wydane w trybie odrębnych przepisów oraz 265 wewnętrznych służb ochrony.

L. p.	jednostka organizacyjna policji	s. u. f. o.	w. s. o.	łącznie
1.	KWP w Białymstoku	33	13	46
2.	KWP w Bydgoszczy	46	16	62
3.	KWP w Gdańsku	51	19	70
4.	KWP w Gorzowie Wlkp.	24	3	27
5.	KWP w Katowicach	97	21	118
6.	KWP w Kielcach	27	15	42
7.	KWP w Krakowie	59	27	86
8.	KSP	122	28	150
9.	KWP w Lublin	34	30	64
10.	KWP w Łodzi	26	16	42
11.	KWP w Olsztyn	24	6	30
12.	KWP w Opole	14	3	17
13.	KWP w Poznaniu	92	17	109

14.	KWP z/s w Radomiu	54	28	82
15.	KWP w Rzeszów	25	8	33
16.	KWP we Wrocławiu	56	8	64
17.	KWP w Szczecinie	35	7	42
SUMA		819	265	1084

Zakres nadzoru Komendanta Głównego Policji nad s.u.f.o. (zgodnie z art. 43 ust. 1 ww. ustawy) obejmuje:

- 1) zasady i sposoby realizacji zadań ochrony osób i mienia;
- 2) sposoby użycia przez pracowników tych formacji środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej;
- 3) posiadanie przez pracowników ochrony niezbędnych kwalifikacji.

Czynności nadzorcze w ww. zakresie, prowadzone w granicach wyznaczonych przepisami prawa [tj. przepisami ustawy *o ochronie osób i mienia*, ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku *o swobodzie działalności gospodarczej* (t.j.: Dz. U. z 2010 roku Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 kwietnia 2012 roku w sprawie *szczególonych zasad wydawania upoważnień do kontroli oraz trybu wykonywania czynności nadzoru Komendanta Głównego Policji nad działalnością specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych* (Dz. U. z 2012 roku, poz. 557)] realizują upoważnieni przez Komendanta Głównego Policji policjanci Komendy Głównej Policji lub komend wojewódzkich Policji. Zgodnie z art. 43 ust. 2 ustawy *o ochronie osób i mienia*, do wymienionych czynności nadzorczych należą:

- 1) kontrola organizacji i zasad działania, uzbrojenia, wyposażenia (s.u.f.o.) oraz współpracy z innymi formacjami i służbami;
- 2) kontrola zgodności aktualnego stanu ochrony jednostki z planem ochrony;
- 3) wstęp na teren obszarów i obiektów, a także innych miejsc, w których jest prowadzona ochrona oraz żądaniu wyjaśnień i udostępniania, bądź wglądu w dokumentację ochronną;
- 4) wstęp na teren siedziby przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie ochrony osób i mienia, w takich dniach i godzinach, w jakich jest prowadzona lub powinna być prowadzona działalność;
- 5) wydawanie pisemnych zaleceń mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i dostosowanie działalności specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej do przepisów prawa.

Specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne, nadzorowane przez Komendanta Głównego Policji, zgodnie z ustawą *o ochronie osób i mienia*, realizują zadania ochrony osób i mienia w obiektach podlegających obowiązkowej ochronie (art. 5 ww. ustawy), jak i w obiektach niepodlegających obowiązkowej ochronie, na podstawie umowy cywilnoprawnej o świadczenie usług ochrony osób i mienia, zawartej pomiędzy s.u.f.o. a kierownikiem jednostki chronionej. Jednakże czynności kontrolne Policji skupiają się przede wszystkim na ocenie prawidłowości realizowania

przez s.u.f.o. zadań ochrony w obiektach podlegających obowiązkowej ochronie. Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 ww. ustawy, właściwy terytorialnie komendant wojewódzki Policji uzgadnia plan ochrony obszarów, obiektów i urządzeń umieszczonych w ewidencji obszarów, obiektów i urządzeń podlegających obowiązkowej ochronie, prowadzonej przez właściwego wojewodę. Mając na uwadze, że plan ochrony zawiera m.in. zasady organizacji i wykonywania ochrony w chronionym obiekcie, komendant wojewódzki Policji będąc współautorem tych zasad, dokłada wszelkich starań, aby były one respektowane.

Niezależnie od powyższego, należy podkreślić, że zagadnienie nadzoru Komendanta Głównego Policji nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi, obejmuje wyłącznie tę część wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, która dotyczy świadczenia wspomnianych usług z bronią (przedsiębiorca koncesjonowany posiada pozwolenie na broń wydane na podstawie odrębnych przepisów, zgodnie z art. 2 pkt 7 ww. ustawy). Natomiast każda działalność koncesjonowana w ww. zakresie, dotycząca zarówno świadczenia usług z bronią, jak i bez broni podlega, w granicach określonych w koncesji, nadzorowi organu koncesyjnego - Ministra Spraw Wewnętrznych.

Jednocześnie należy nadmienić, że zadania wynikające z przepisów ustawy *o ochronie osób i mienia*, na obszarach, w obiektach i urządzeniach polegających obowiązkowej ochronie mogą wykonywać tylko i wyłącznie pracownicy ochrony posiadający licencję (licencja pracownika ochrony fizycznej pierwszego i drugiego stopnia oraz licencja pracownika zabezpieczenia technicznego pierwszego i drugiego stopnia).

Licencję wydaje, odmawia wydania, zawiesza i cofa, w formie decyzji administracyjnej, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby komendant wojewódzki Policji.

W trakcie obowiązywania przepisów ww. ustawy, tj. w latach 1998-2011, w skali całego kraju wydano 166 395 licencji pracownika ochrony fizycznej, a w wyniku niespełnienia przez pracowników ochrony wymogów ustawowych cofnięto 52 682 licencje.

Zestawienie stanu posiadanych licencji pracowników ochrony fizycznej i pracowników
zabezpieczenia technicznego oraz legitymacji osób dopuszczonych do posiadania broni
(na dzień 13 stycznia 2012 roku)

L.dz.	województwo	Liczba wydanych licencji pracownika ochrony fizycznej		Liczba cofniętych licencji pracownika ochrony fizycznej		Liczba wydanych licencji zabezpieczenia technicznego		Liczba cofniętych licencji zabezpieczenia technicznego		Liczba legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni wydanych licencjonowanym pracownikom ochrony fizycznej	Liczba legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni odebranych licencjonowanym pracownikom ochrony fizycznej
		I	II	I	II	I	II	I	II		
1	Białystok	2465	1975	1317	818	138	726	70	359	3307	1100
2	Bydgoszcz	6434	3291	2448	991	190	705	33	130	5835	2063
3	Gdańsk	3937	5388	310	570	340	1248	85	120	8400	660
4	Gorzów Wlk.	2864	1728	949	457	133	503	25	73	2382	410
5	Katowice	13921	8143	2995	1029	496	1922	58	146	7723	bd
6	Kielce	3480	2608	1650	1104	79	468	27	174	4199	bd
7	Kraków	8166	5894	3380	2036	362	1539	81	215	11086	2114
8	Lublin	5305	3620	1140	941	178	887	14	64	7293	bd
9	Łódź	5569	4613	2326	1623	359	1108	89	314	7314	3536
10	Olsztyn	3182	1841	1208	564	172	512	71	157	2677	1188
11	Opole	1284	791	1196	562	73	211	16	129	3287	bd
12	Poznań	8211	5915	3362	1822	408	1515	112	303	5454	2533
13	Radom	13971	6664	3042	1175	387	1624	35	155	6008	bd
14	Rzeszów	5081	2489	1268	510	140	679	18	60	5295	bd
15	Szczecin	5124	3254	1984	954	192	766	70	201	5017	bd
16	Warszawa	3850	4571	2423	1823	471	2601	134	562	6194	bd
17	Wrocław	6109	4657	2865	1840	305	1360	73	249	3856	bd
18	SUMA	98953	67442	33863	18819	4423	18374	1011	3411	95327	13604
		166395		52682		22797		4422		-	
19	RÓŻNICA			113713				18375		81723	
20	Pracownicy licencjonowani (ogółem)	132088									